

POSTANOWIENIE

Dnia 1 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa W. W., S. W.,
T. W., A. W. i K. W. - jako następców
prawnych powoda J. W.
przeciwko B. B., E. J. i A. W.
o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli i zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 1 czerwca 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej następców prawnych powoda J. W.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 16 grudnia 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2. przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w (...)
adwokat J. Z. kwotę 7200 (siedem tysięcy dwieście) zł
powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług tytułem
nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej w postępowaniu
kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Powód J. W. złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 16 grudnia 2015 r., w którym oddalono apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 14 kwietnia 2015 r. W wyroku tym oddalono polegające powództwo o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli i zapłatę kwoty

130.150,71 zł oraz umorzono zobowiązanie w zakresie kwoty 9.536,38 zł (k. 162 akt sprawy).

W skardze kasacyjnej powoda J. W. (w miejsce zmarłego powoda wstąpili w toku postępowania kasacyjnego jego spadkobiercy; postanowienie z dnia 6 lutego 2017 r. o nabyciu spadku), wskazywano naruszenie przepisów prawa procesowego i prawa materialnego.

Motywuując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, strona skarżąca podnosiła, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Skarżący domagali się uchylenia zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części (tj. w pkt 1) i przekazanie sprawy Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnienia zaskarżonego wyroku, treść skargi kasacyjnej i zawartą w nim prawną motywację wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie nie występuje przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Wbrew stanowisku skarżącego, skarga kasacyjna nie jest bowiem oczywiście uzasadniona. Pomiedzy stronami procesu powstał spór co do tego, czy zmarły powód J. W. zawarł w dniu 8 listopada 2010 r. z B. B. umowę darowizny czy inną umowę - przede wszystkim umowę pożyczki. Powodowie (następcy prawni J. W.) podnosili w skardze kasacyjnej, że J. W. pożyczył pozwanej B. B. kwotę 120.61423 zł, przy czym strony nazwały jednak tę umowę „umową darowizny”. Dodatkowo wyjaśniono, że J. W. mógł korzystać z tych pieniędzy, ulokowanych na rachunku tej pozwanej (s. 3 skargi). Tymczasem ustalenia faktyczne, dokonane przez oba Sądy meriti, wskazują na to, że między wspomnianymi podmiotami doszło do umowy darowizny wskazanej sumy pieniężnej. W świetle tych ustaleń faktycznych, w tym zachowania się J. W., dostatecznie przekonująca jest ogólna konstatacja Sądu Apelacyjnego, że J. W. darował córce kwotę 130.150,71 zł i oceny tej nie zmienia fakt, iż powód mógł swobodnie korzystać z tych środków na podstawie udzielonego mu upoważnienia (s. 9 uzasadnienia zaskarżonego wyroku).

W tej sytuacji Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do §§ 3, 8, 16 ust. 4 rozporządzenia MS z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej (...) (Dz.U. z 2015 r., poz. 1801) w zw. z art. 119 k.p.c. Skarga kasacyjna została bowiem skutecznie wniesiona i pełnomocnik zmarłego skarżącego (J. W.) dokonywał do czasu zawieszenia postępowania kasacyjnego a następnie jego podjęcia odpowiednie czynności procesowe.